ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
23
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1936
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β!
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 93 (147)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Πᾶσα προσπάθεια πρὸς δημιουργίαν συμμαχικῆς Κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως τῇ συμπράξει τῶν δύο μεγάλων κομμάτων πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔδωσεν τὴν ἐμπιστοσύνην του ἐναυάγησε ὁριστικῶς. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων διὰ τῆς ὁποίας ἀποκρούωνται οἱ παρὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη πρὸς συνεργασίαν τεθέντες ὅροι, θέτει τέρμα εἰς τὰς συνενοήσεις ἀλλὰ συγχρόνως θέτει τέρμα καὶ εἰς τὴν συμφιλιωτικὴν προσπάθειαν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ὁποίαν προθύμως ἔσπευσεν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα παραμερίσαν τὸ κομματικόν του συμφέρον καὶ ἀποβλέψαν μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ Φιλελεύθεροι, καθοδηγούμενοι πάντοτε ἀπὸ τὸν ἐξόριστον ἐπαναστάτην, ἐδείχθησαν σκεπτόμενοι ὑπούλως καὶ ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς τὸ καλὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου ἀλλὰ εἰς τὰ κομματικά των συμφέροντα.

Δὲν ἀπεδέχθησαν νὰ παραχωρήσουν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὴν Πρωθυπουργίαν καὶ τὰ πολεμικὰ ὑπουργεῖα ὡς καὶ τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, τὴν τάξιν δηλαδὴ καὶ τὴν εὐνομίαν, διότι ἐπεδίωκαν νὰ καταλάβωσιν αὐτοὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἀτακτῶσιν καὶ ἐπαναστατῶσιν κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ χειρονομία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὑπῆρξεν ἐξόχως πατριωτική. Ἐδέχθη νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν μετὰ τῶν Φιλελευθέρων ἵνα οὕτω τὸ σύνθημα τῆς συμφιλιώσεως δοθῇ ἐκ τῶν ἄνω, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ παραδοθῇ ἡ ἐξουσία εἰς τὰς χεῖρας τῶν χθεσινῶν ἐπαναστατῶν. Ἐὰν ἀπὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ὁδηγοῦντο καὶ οἱ Φιλελεύθεροι δὲν θὰ εὑρισκώκεθα καὶ πάλιν οἱ Ἕλληνες διηρημένοι καὶ ἕτοιμοι δι' ἄλλην μάχην, τὴν ὁριστικὴν πλέον.

Βαίνομεν ἀσφαλῶς πρὸς ἐκλογὰς μὲ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ ἀσφαλῶς δι' ἄλλην μίαν φορὰν θὰ σαρωθῇ ὁ κακὸς Βενιζελισμός. Ἂς μὴ ἀργῶμεν. Τόσα ζητήματα ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ἀναμένωσιν τὴν λύσιν των. Ὁ Βενιζελισμὸς εἶναι ἀμετανόητος.

Ἂς φθάσωμεν τὸ ταχύτερον εἰς τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἡνία τοῦ Κράτους ὁ Ἠθικὸς ἀντιβενιζελισμὸς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ τόπος θὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν του.

Η ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ

Τὰ νέα οἰκήματα Ἰερισσοῦ ἀνεγείρονται εἰς ἔκτασιν ἀπαλλοτριωθεῖσαν ἐπὶ τούτῳ καὶ κριθεῖσαν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Μηχανικῶν καὶ γεωλόγων κατάλληλον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Φαίνεται ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ἔκαμαν τὰς παρατηρήσεις των καὶ κατέληξαν εἰς τὴν περὶ καταλληλότητος τῆς ἐκτάσεως ἀπόφασίν των ἐν καιρῷ θέρους διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς δὲν ἔλαβον ὑπ' των ὅτι κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς κατακλύζεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ ὄμβρια ὕδατα τὰ ὁποῖα λυμνάζουν καταλαμβάνοντα μέγα μέρος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κύμματα τῆς θαλάσσης.

Ὁπωσδήποτε ἡ ἀνοικοδόμησις εἰς τὴν ἔκτασιν αὐτὴν εὑρίσκεται εἰς τὸ περατοῦσθαι. Ἔχουσιν ἤδη ἀνεγερθῇ πολλαὶ οἰκίαι εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐγκατεστάθησαν, ὅλαι δὲ αἱ ὑπόλοιποι κατασκεύάζονται ἤδη. Συνεπῶς σκέψις περὶ ἀλλαγῆς τοποθεσίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀφοῦ τόσα ἑκατομμύρια διετέθησαν μέχρι σήμερον. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως καὶ νὰ παραμείνῃ ἡ κατάστασις ὡς ἔχει. Δὲν εἶναι μόνον ὅτι ἡ ἐπικοινωνία διακόπτεται, οἱ δρόμοι καθίστανται ἀδιάβατοι ἀλλὰ καὶ ὅτι τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν γεμίζουν ἀπὸ τὸ ὕδωρ ὅπερ παραμένει ἐκεῖ ὁλόκληρον τὸν χειμῶνα. Ἡ διαμονὴ τῶν ἐνοίκων ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας καθίσταται προβληματικὴ καὶ αὐτὴ ἡ ζωή των κινδυνεύει. Ἡ λῆψις μέτρων πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἐπιβάλλεται ἄμεσος.

Δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παραμείνῃ ἡ κατάστασις ὡς ἔχει σήμερον κατὰ τὸν ἑπόμενον χειμῶνα. Οἱαδήποτε δαπάνη καὶ ἂν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων ἀντιπλημμυρικῶν ἢ ἀποστραγγιστικῶν πρέπει νὰ διατεθῇ διότι ἄλλως καὶ τὰ ἀνεγερθέντα οἰκήματα θὰ ὑποστῶσιν ζημίας, ἀλλὰ καὶ θὰ κινδυνεύσῃ ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων οἵτινες θὰ ἀναγκασθῶσιν τελικῶς νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὰς οἰκίας των ταῦτας.

Χρειάζεται ἀπὸ τῶρα νὰ κινηθῶσιν πάντες διὰ νὰ κινήσωσιν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς δυσκινήτου Κρατικῆς ὑπηρεσίας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΟΙ ΣΤΑΒΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατάπληκος ἐπληροφορήθη ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία τὰς γενομένας προχθὲς ἀπὸ μερίδα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου ἀποκαλύψεις σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐξ Ἑλλάδος ἀπὸ Ἕλληνας ὑπουργοὺς, Βουλευτάς, τραπεζίτας καὶ λοιποὺς μεγαλοσχήμους κλεφταράδες.

Ποῖος θὰ ἐφαντάζετο τόσην ἀσυνειδησίαν, τόσην πόρρωσιν, τόσην ἐγκληματικὴν διάθεσιν ἐκ μέρους ἀνθρώπων τῆς λεγομένης ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως, ἐκ μέρους ὑπουργῶν καὶ λοιπῶν ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν;

Ἰδοὺ ποὺ ἐφθάσαμεν, εἰς ποῖον σημεῖον κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως ἐσύρθημεν.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει ὑψίστην ὑποχρέωσιν νὰ κινηθῇ δραστηρίως καὶ χωρὶς λιποψυχίαν ἐναντίον ὅλων αὐτῶν τῶν κερδοσκόπων, ἐναντίον ὅλων αὐτῶν τῶν καταχραστῶν.

Πρέπει ἡ δικαιοσύνη νὰ κτυπήσῃ ἀλύπητα τοὺς ἐνόχους, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ὅσον δήποτε ὑψηλὰ καὶ ἂν εὑρίσκωνται οὗτοι.

Διότι πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ὁ καθαρμός.

Ἄλλως κάθε ὑποχώρησις καὶ κάθε δισταγμὸς θὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν κατάστασιν, θ' ἀποθρασύνῃ τοὺς τυχοδιώκτας καὶ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Κατόπιν τῆς γνωστῆς, ἀστόχου καὶ ἀψυχολογήτου διαταγῆς τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ προχθὲς ἐγράψαμεν ἤρχισε καὶ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ὁ ἀπηνὴς διωγμὸς τῶν μικροφειλετῶν δημοσίων φόρων

Εἰσπράκτορες, τῇ συνοδείᾳ χωροφυλάκων, ἐξεπελύθησαν εἰς τὰ χωρία καὶ ἤρχισαν τὸ ἀηδὲς θέαμα τοῦ ἀγρίου κυνηγητοῦ τῶν χωρικῶν διὰ ποσὰ ἀσήμαντα καὶ ἐξευτελιστικά.

Ἐπ' αὐτοῖ ἔχομεν συγκεκριμμένας καὶ ἀπείρους καταγγελίας.

Ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅμως ὁ πολὺς κ. Μαντζαβῖνος ὅτι οἱ σεισμοπαθεῖς Χαλκιδικῆς εὑρίσκονται εἰς τόσον ἐλεινὰ οἰκονομικὰ χάλια. εἰς τοιαύτην ἐξαθλίωσιν, ποὺ ὄχι μόνον χρέη πρὸς τὸ δημόσιον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξοφλήσουν, ἀλλὰ μένουν καὶ νηστικοὶ καὶ ἀδυνατοῦν νὰ καλέσουν ἰατρὸν καὶ νὰ ἀγοράσουν φάρμακα διὰ βαρυτάτας ἀσθενείας των.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων ἡ ἐποχὴ αὐτὴ εἶνε ἡ πλέον ἀκατάλληλος διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, διότι εἶναι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν σταματᾷ κάθε παραγωγὴ —ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνον ζοῦν οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ— καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ συντήρησις τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν κτηνῶν των ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ δάνεια καὶ πιστώσεις στοὺς μπακάλιδες τῶν χωριῶν.

Ἂς ἀνασταλῇ, λοιπόν, τὸ ταχύτερον ἡ ἀνόητος αὐτὴ διαταγὴ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, διότι καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ λαοῦ ἔχει τὰ ὅριά της.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἑτοιμάζει συλλαλητήριον διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς τυραννικῆς φορολογίας. Δὲν ὑπάρχει δικαιοτέρα ταύτης ἐξέγερσις. Διότι ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος, καθὼς καὶ ὁ ἀγροτικὸς καὶ ἐργατικὸς πληρώνει βαρυτάτους φόρους. ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς μεγαλοσχήμους κεφαλαιούχους, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ξεγλυστροῦν ἀπό κάθε φορολογίαν.

Πῶς, λοιπόν, νὰ μὴ ἐξεγερθῇ ὁ λαὸς διὰ τὴν κατάφορον αὐτὴν ἀδικία ; Πῶς νὰ μὴ ὑπενθυμίσῃ δι' ὁμαδικῶν συγκεντρώσεών του εἰς τὸ Κράτος τὴν δυστυχίαν του καὶ τὰς μεγάλας του διεκδικήσεις; Ἀνέμενεν ἐπὶ μακρὸν, μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν, τὴν προστασίαν καὶ στοργὴν τοῦ κράτους. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠθέλησε νὰ συγκινηθῇ, Αντὶ τούτου μάλιστα διέταξεν ἀσπλάγχνως ἀπηνῆ διωγμὸν κατὰ τῶν φορολογουμένων πολιτῶν.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς ὅθεν κόσμος ἐξαναγκάζεται νὰ κατέλθῃ εἰς ἔντονον ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀστοργίας, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀσυνειδησίας τοῦ Κράτους. Αὐτὸ τοῦ τὸ ἐπιβάλλουν ὁ πόνος καὶ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Τοὺς ἐπαγγελματίας πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν πρέπει νὰ ἐνισχύσουν εἰς τὰν δίκαιον καὶ τίμιον ἀγῶνα των καὶ αἱ λοιπαὶ φορολούμεναι τάξεις —οἱ ἐργάτες καὶ ἀγρότες. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ξυπνήσουν καὶ αὐταί.

ΑΝΤΙ ΑΡΤΟΥ

Θὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μίαν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν παρέσχε πρό τινος: Ὅτι θὰ ἐλάμβανε μέτρα διὰ ν' ἀναστείλῃ τὴν φορὰ , τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ τιμάριθμος πρὸς ἄνοδον εἰς τὰ ὕψη.

Καὶ ὅμως τίποτε δὲν ἔγινε. Καὶ ὁ τιμάριθμος ἀνέρχεται διαρκῶς καὶ ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ ἐπιδεινοῦται, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται κανεὶς νὰ μάθῃ τὰ αἴτια τῆς ὑψώσεώς του καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ ζητήματος.

Ἀλλὰ ποῦ ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρέπει νὰ φθάσῃ ὁ τιμάριθμος διὰ νὰ συγκινηθῇ καὶ αὐτή; Καὶ πότε νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ; Ἢ μήπως δὲν ἠμπορεῖ νὰ προλάβῃ τίποτε; Ἢ μπὰς καὶ δὲν τῆς μένει καιρὸς νὰ ἀσχοληθῇ διὰ παρόμοια... μικροπράματα;

Τότε δικαίως θὰ ἀπορήσουν πολλοὶ: Διατὶ ἔδιδεν ὑποσχέσεις: Ἀλλ' αἱ ὑποσχέσεις εἶναι ἡ τακτικὴ καὶ ἡ... πολιτικὴ τῶν Κυβερνήσεων. Μὲ ὑποσχέσεις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ὑποσχέσεις δίδονται καὶ πάλιν εἰς τὸν λαὸν ἀντὶ ἄρτου,

ΧΩΡΙΣ ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἡ Χαλκιδικὴ ὑπῆρξε πάντοτε σχεδὸν ἄτυχος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Νομάρχου. Ἡ στέλλεται εἰς αὐτὴν ὡς τοιοῦτος κανένας «μπελᾶς» φίλος τῆς ἑκάστοτε Κυβερνήσεως —γιὰ νὰ ξεφορτωθοῦν ἀπ' αὐτὸν οἱ παράγοντες—καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ κανόνα ἄνθρωπος ἀνίκανος καὶ ἀκατάλληλος διὰ παρόμοιαν θέσιν, ἢ τοποθετεῖται μὲν καλὸς, ἱκανὸς καὶ ἄξιος Νομάρχης, δὲν προκάμει ὅμως νὰ κατατοπισθῇ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας του καὶ μετατίθεται, ἢ παραμένει αὐτὴ ἐπὶ μῆνας χωρὶς Νομάρχην. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ συμβαίνει τώρα Διότι ὁ λαμπρὸς καὶ κάλλιστος Νομάρχης μας κ. Παζιώνης, ἡγηθεὶς τοῦ σύνδυασμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Λαϊκοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος Δράμας, ὑπέβαλε παραίτησιν ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἔκτοτε ἡ θέσις τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς παραμένει κενή, πρὸς μεγίστην βλάβην τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων ζητημάτων της.

Δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρέπει νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ μὴ ἀφίνει μίαν ὁλόκληρον ἐπαρχίαν μὲ σωρείαν ἐπειγόντων καὶ σοβαρῶν ζητημάτων ἄνευ τοῦ ὑπευθύνου καὶ ἁρμοδίου ρυθμιστοῦ αὐτῶν;

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ;

Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα ἀγγέλλονται πάλιν νέαι κατατροφαί. Μέσα εἰς τὰς πόλεις ὅπως καὶ εἰς τὰ χωρία αἱ βροχαὶ ἐπέφερον νέας καταστρεπτικὰς πλημμύρας. Εἰς τὴν ὕπαιθρον κυρίως ὅ, τι διεσώθη ἐκ τῶν τελευταίων συνεχῶν βροχῶν καὶ θεομηνιῶν ἀπετελειώθη τώρα μὲ τὰς νέας αὐτὰς πλημμύρας. Καὶ οἱ πτωχοὶ πληρώνουν πάλιν βαρύτατα τὸν φόρον τῆς δυστυχίας των εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ νεροῦ καὶ αὐτοὶ εἶναι τὰ θύματα —εἶναι τὰ αἰώνια θύματα κάθε κακοῦ συναπαντήματος— τῶν βροχῶν.

Ἐναντι ὅλης αὐτῆς τῆς συμφορᾶς —τῆς παλαιοτέρας καὶ τῆς νέας— τί ἔπραξε καὶ τί σκέπτεται νὰ πράξῃ τὸ Κράτος; Μέχρι σήμερον δὲν τὸ εἴδομεν ἀκόμη συγκοινούμενον ἐκ τῆς συμφορᾶς τῶν γεωργικῶν κυρίως πληθυσμῶν.

Τὸ Κράτος πρέπει νὰ σπεύσῃ, νὰ βοηθήσῃ, νὰ δώσῃ ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ἀσφαλῆ, τὴν ταχεῖαν, τὴν μεθοδικὴν παροχὴν τῆς ἀπαραιτήτου βοηθείας πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐνδεεῖς, ποὺ μένουν μέσα στὸ νερό, ποὺ πνίγονται ἀπὸ τὸν πόνον τῆς νέας αὐτῆς συμφορᾶς, ἀπειλούμενοι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐκ ψύξεως,

Ἰδοὺ στάδιον δόξης διὰ τὸ Κράτος: Νὰ συνδράμῃ ἀμέσως καὶ γενναίως τοὺς πτωχοὺς αὐτούς.

ΣΥΝΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἀπὸ μίαν Μακεδονικὴν ἐφημερίδα ἀντιγράφομεν τὴν ἑξῆς ἀγγελίαν: «Μετὰ πολυώδυνον νόσον ἀπεβίωσεν ὁ Μακεδονομάχος Β. Ν. ἐστερημένος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.»

Μέσα εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις ὑπάρχει μία ὁλόκληρος τραγωδία ζωῆς. Καὶ κάτι ἀκόμη: Ὑπάρχει ἡ καταδίκη ἑνὸς ἀναισθήτου καὶ ἀγνώμονος Κράτους τὸ ὁποῖον

(Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδ)

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΜΑΣ ΛΕΙΠΕΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Στὰ Χανιὰ φέτος οἱ πατάτες που λήθηκαν σὲ λιανικὴ ἀγορὰ μὲ 1.40 ἡ ὀκὰ, στὸ 'Ηράκλειο μὲ 2 δραχ. στὴν Κέρκυρα τὰ πορτο-άλια που λιῶνταν πέντε στό φράγκο.

Σὲ ὡρισμένες περιοχὲς τῆς Πελοποννήσου τὰ φροῦτα σάπιζαν ἢ δίνονταν στὰ γουρούνια, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ὀργάνωσις μεταφορᾶς των στὰ κέντρα καταναλώσεως. Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα συνέβαιναν μὲ τὰ πρώϊμα κηπουρικὰ καὶ δενδροκομικὰ προϊόντα στὰ νησιά, στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, στὴ Μακεδονία, στὴν Ἤπειρο καὶ τὴ Θράκη. Στὴν Αἰκατερίνη τὰ βύσσινα προσεφέροντο πρὸς 1.50 καὶ 2 δραχ. Καὶ τὰ βερίκοκα πρὸς 4.

Στὸ Πήλιο, παρὰ τὶς ζημίες ποὺ προξένησαν οἱ ἀρρώστιες στοὺς ὀπωρῶνας, οἱ τιμὲς χονδρικῆς πωλήσεως φρούτων ἦσαν ἐξευτελιστικές.

Στὰς 'Αθήνας, μολαταῦτα, δὲν ἔφαγαν καλὸ κεράσι μὲ τιμὴ κατώτερη τῶν 20 δραχ. κατ' ὀκᾶν, οὔτε καλὸ βερύκοκκο ποὺ νὰ τὸ πλήρωσαν λιγώτερο ἀπὸ 26 δραχμές.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς πατάτες, ἐνῶ χονδρικῶς κανένας δὲν πούλησε σὲ τιμὴ μεγαλύτερη τῶν 2 50 δραχ. οἱ λιανικές των τιμὲς ἔμειναν καθηλωμένες γύρω στὶς 5 δραχ.

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει μὲ τὰ φροῦτα καὶ τὶς πατάτες, συμβαίνει μὲ μεγαλύτερα μάλιστα κλίμακα καὶ μὲ ὅλα τὰ λαχανικὰ καὶ τὰ κηπουρικὰ ἐνγένει προϊόντα. Καὶ ἂν τυχαίνῃ οἱ παραγωγοὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν νὰ ἔχουν τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα νὰ συντηροῦν τὰ προϊόντα των, ἢ ἂν τυχαίνῃ νὰ ὑπάρχουν ἐπὶ τόπου ἐπιχειρήσεις κονσερβατοποιΐας, κάτι μπορεῖ νὰ περισωθῇ γιὰ τὸν ἐπιχειρηματίαν κηπουρὸν ἢ γιὰ τὸν ὀπωροκαλλιεργητήν. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ δὲν ὑπάρχει αὐτὸ τὸ πλεονέτημα (καὶ αὐτὸ συμβαίνει στὶς περισσότερες ἐπαρχίες) τὰ προϊόντα μένουν ἀδιάθετα καὶ κατσστρέφονται καὶ ἡ δαπανηρὰ καὶ ἀπαιτοῦσα τόσον κόπον καὶ τόσην προσπάθειαν κηπευτικὴ ἐπιχήρησις πηγαίνει κατὰ διαβόλου.

Μολαταῦτα οὔτε οἱ σοφὲς ἐφημερίδες τῶν 'Αθηνῶν, οὔτε οἱ σοφώτεροι χαραμτζῆδες τῆς ἀγορανομίας, οἱ ὁποῖοι μὲ χίλια μάτια ἀγρυπνοῦν μὴν τύχῃ καὶ ὁ δείκτης τοῦ τιμαρίθμου ἀπὸ τὰ 1980 φθάσει στὰ 1990, δὲν συγκοινοῦνται διόλου, οὔτε σκοτίζονται κἄν γι' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Διότι οὔτε αἱ μὲν οὔτε οἱ δὲ ἔβαλαν ποτὲ τὸ μυαλό τους ν' ἀπασχοληθῇ μὲ τὸ τί στοιχίζει τὸ φροῦτο ἢ τὸ λαχανικὸ στὸ γεωργό, μὲ τὶ τὰ βαρύνουν οἱ φορολογίες, τὰ ναῦλα, οἱ φορτοεκφορτώσεις... Αὐτοὺς τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ ἐφοδιάζεται φθηνὰ ἡ κατανάλωσις, ἢ γιὰ τὴν κυριολεξία, τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ μὴ ἀνεβαίνῃ ὁ τιμάριθμος, ἐδιάφορο ἂν κάποτε οἱ ἀριθμοὶ τοῦ τιμαρίθμου εἶναι ἐντελῶς εἰκονικοὶ καὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀπολύτως πρακτικὴ ἀξία. Ἂν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῆς ἀγορανομίας καὶ τῶν ἐφημερίδων ἦταν οὐσιαστικώτερο, δὲν θὰ εἶχε περιορισθῇ στὸ συμβατικὸ δείχτη τοῦ τιμαρίθμου ἀλλὰ θὰ ἐπροχώρῃ παραπέρα. Τότε θὰ ἐξακρίβωναν κάτι, τὸ ὁποῖον ἁπλῶς δὲν γνωρίζουν: Ὅτι ὁλόκληρον τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ τὸ τυχὸν κέρδος ποὺ βγάζει ὁ γεωργὸς ὡς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου του, δὲν φθάνει, εἶναι πάντοτε κατώτερο, πολὺ κατώτερο ἀπὸ τὸ ποσὸν ποὺ βαρύνουν τὸ προϊὸν οἱ ἐνδιάμεσοι, οἱ φορτώσεις, οἱ μεταφορές, οἱ ἔμποροι, οἱ φόροι. Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ γεωργὸς ποὺ διαθέτει ἕνα κεφάλαιο, τὴν γῆν του καὶ τὰ καλλιεργητικά του ἐφόδια καὶ προσθέτει σ' αὐτὰ καὶ τὴν προσωπικήν του ἐργασίαν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἀπολαμβάνει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πολὺ ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ πέρνουν οἱ ἄλλοι ποὺ μεταφέρουν καὶ πουλοῦν τὸ προϊὸν τοῦ ἰδικοῦ του κόπου.

Ἔτσι θὰ ἐλάμβανε καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ ἀγορανομία σαφῆ ἰδέαν τῆς ***τρομακτικῆς μας καθυστερήσεως ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς ὀργανώσεως.*** Θὰ εἶχαν δηλαδὴ ἐννοήσει τὸ πῶς, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ὑπερπαραγωγὴν οὔτε λαχανικῶν οὔτε φρούτων ἀφίνουμε σημαντικοὺς ὄγκους καί τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ νὰ καταστρέφωνται καὶ τοῦτο ἐνῶ μεγάλα λαϊκὰ στρώμματα στὶς ἀγροτικὲς περιφέρειες διαιτῶνται ἀθλιέστατα μόνον μὲ ψωμί, μὲ τυρὶ καὶ ἐλῆές, χωρὶς νὰ ἔχουν νὰ ποικίλουν τὸ λιτὸ γεῦμά των μὲ λίγη ντομάτα, ἢ πατάτα ἢ μὲ λίγο λάχανο, καὶ ἐνῶ στὶς πόλεις τὸ φροῦτο, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ κυρία τροφὴ τοῦ λαοῦ τὸ καλοκαῖρι εἶνε ἀπρόσιτο στὸ μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ,

***

Ἐὰν ὅλα αὐτὰ τὰ εἶχαν ἐρευνήσει καὶ τὰ εἶχαν σκεφθῆ οἱ ἐκπρόσωποῦντες τὴν ἡγέτιδα δύναμιν στὸν τόπο μας, θὰ ἤξεραν ἀπὸ ποὺ θὰ ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ ἡ μάχη, γιὰ τὸ συγχρονισμὸ τῆς Κοινωνικῆς μας ὀργανώσεως. Θὰ γνώριζαν πρῶτα τί ν' ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν καθένα ὑπεύθυνο καὶ ἁρμόδιο. Ὅτι ἂν ἀπέναντι τοῦ γεωργοῦ ἡ Κοινωνία δικαιοῦται νὰ προβάλῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ τῆς δίδει περιποιημένης ποιότητος προϊόντα χωρὶς ὑπερβολικὴν ἀπαίτησιν κέρδους, ἡ ἐξασφάλισις τῶν κανονικῶν καὶ φτηνῶν μεταφορῶν εἶναι χρέος τοῦ Κράτους πρὸς τὸν χωρικὸν καὶ τέλος ἡ φροντίδα γιὰ τὴν «σύμμετρον» ἱκανοποίησιν τῆς ἀνάγκης ποὺ ἔχει ἡ παραγωγὴ νὰ πωλῆ καὶ ἡ κατανάλωσις ν' ἀγοράζῃ, εἶναι ὑποχρέωσις τοῦ ἐμπορίου.

Ἡ κοινωνικὴ ἀρρώστεια τοῦ τόπου μας, τοὺς τελευταίους πρὸ πάντων καιροὺς, εἶναι ἡ πλήρης ἀτροφία τοῦ αἰσθήματος τοῦ χρέους—τῆς ὑποχρεώσεως—μεταξὺ τῶν ὁμάδων. Ἐὰν ὡς ἄτομα κατορθώνομε νὰ διατηροῦμε, οἱ Ἕλληνες, τὴν προσωπικὴ μας ὑπερηφάνεια καὶ κάτι ἀπὸ τὴν παληά μας φιλοτιμία, ὡς ὁμάδες δὲν διατηροῦμε τίποτα ἀπ' αὐτά. Ἐνῶ ὡς ἄτομα π. χ. θὰ ντρεπόμασταν ἄνμᾶς πρότειναν κάποιο βοήθημα, ὡς ὁμάδες, εἴτε δικηγόροι εἴμαστε, εἴτε γιατροί, εἴτε πολιτευόμενοι, εἴτε ἔμποροι, εἴτε ἐργάτες, δὲν ἀσχολούμεθα παρὰ μὲ τὸ πῶς θὰ σοφιστοῦμε τρόπους νὰ φορολογήσουμε ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας γιὰ νὰ ἔχουμε ἡμεῖς πλούσια ταμεῖα καὶ ἐπιδόματα. Ἀναφέρουμε τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὡς χαρακτηριστικὸ γιὰ νὰ τονίσουμε κάτι ἄλλο: Ὅτι μιὰ Κοινωνία τότε μονάχα στέκεται γερὰ στὰ πόδια της, ὅταν κάθε ἄτομο καὶ κάθε ὁμάδα ποὺ ἀνήκει καὶ ἀποτελεῖ αὐτή, χωρὶς νὰ παραμελοῦν καθόλου τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών των ἀπέναντι τῶν ἄλλων δὲν παύουν ἐν τούτοις νὰ ἐνθυμοῦνται διαρκῶς τὰ δικά των καθήκοντα καὶ τὶς δικές των ὑποχρεώσεις πρὸς τὰ ἄλλα ἄτομα, πρὸς τὶς ἄλλες κοινωνικὲς ὁμάδες, καὶ δὲν λησμονοῦν ὅτι ὅρος καὶ βάσις τοῦ οἰκονομικῶς ζῆν εἶναι ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ὑπηρεσιῶν, καὶ ὅτι καθένας ποὺ εἰς τὴν ἀντιλλαγήν αὐτὴν καταδολιεύεται ἢ καταπλεονεκτεῖ, γίνεται πρόξενος ἀδικίας εἰς τοὺς ἄλλους καὶ ζημίας στὸ σύνολο—μὲ μιὰ λέξη: ταράσσει τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ἀτομικὴ δρᾶσις δὲν ἔχει πιὰ κοινωνικὴ σημασία, μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ ἐγωϊστικὸ συμφέρο τοῦ ἀτόμου καὶ πῶς δὲν ἔχει ἠθικὸ χαρακτῆρα. Κάθε ἀτομικὸ καθῆκον ἔχει σκοπὸ τὸ κοινωνικὸν καθῆκον. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ἀντίληψις τῶν ἀτομικῶν καθηκόντων ἀλλάζει μαζὶ μὲ τὴν ἀντίληψη τῶν κυρίως ἠθικῶν, δηλ. τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων. Τὰ ἀτομικὰ καθήκοντα εἶναι ταὐτόχρονα: ὅρος καὶ λειτουργία τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων.

***

Ἡ ἀγορονομία, λοιπόν, ἐὰν δὲν ἦταν ἁπλῆ γραφειοκρατικὴ ὀργάνωσις μὲ φανερὴ τὴν τάσιν ν' ἀδικῇ τοὺς πάντας εἰς ὄφελος τῆς καταναλώσεως, θὰ φρόντιζε ν' ἁπλώσῃ τὶς ἔρευνές της ὡς τὶς πηγὲς τῶν πραγμάτων. Ἔτσι ἀντὶ νὰ διατιμᾶ καὶ κολλᾷ χαρτάκια μὲ ἀριθμοὺς στὰ μανάβικα, θὰ φρόντιζε νὰ μελετᾶ καὶ νὰ εἰσηγῆται τὰ μέτρα ποὺ θὰ ἐλαττώνουν τὰ βάρη τὰ ὁποῖα συσσωρεύονται ἐπὶ τῶν προϊόντων κατὰ τὸ μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἐνδιάμεσον.

Λίγο—πολὺ ὅλοι μας ἔχομε πεῖραν τῶν ἐπιβαρύνσεων αὐτῶν καὶ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ ἀπληστίας τῶν τοπικῶν φορολογικῶν ὀργανώσεων, δημοτικῶν, λιμενικῶν κλπ. κλπ., τῆς φεουρδαρχικῆς ἐξουσίας ποὺ ἀσκοῦν στοὺς λιμένας καὶ στοὺς ὅρμους τοῦ Κράτους οἱ φοροεκφορτοτικὲς συμμορίες, οἱ ὁποῖες αὐξάνονται ὁλοένα καὶ πληθύνονται μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πολιτικῶν, γιὰ νὰ αὐξάνουν ἀντιστοίχως καὶ τὰ βάρη τῶν προϊόντων, τοῦ κόστους τῶν μεταφορῶν ποῦ τὸ αὐξάνει ἡ βαρειὰ φορολογία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τὰ ναῦλα. Μὲ ἕνα λόγο: τὴν καταστρεπτικὴ τάσι τοῦ νὰ ζοῦν ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας τῶν ὀλίγων πραγματικῶς ἐργαζομένων, ἕνας σωρὸς ἄλλοι χασομέρηδες καὶ παράσιτοι.

***

Καὶ δὲν εἶναι ἡ ἀκρίβεια τὸ χειρότερο κακὸ ποὺ προξενεῖ αὐτὴ ἡ τάσις. Ἡ ἀκρίβεια εἶναι ἕνα πρᾶγμα σχετικό. Ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων ποὺ χρειάζεται κανείς, ἔχει σχέσιν μὲ τὸ εἰσόδημά του, μὲ τὴν τιμὴ δηλαδὴ μὲ τὴν ὁποία πληρώνεται ἡ ἐργασία του. Ὅταν μεταξὺ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων ὑπάρχει ἰσορροπία, τότε δὲν ὑπάρχει ἀκρίβεια. Τὸ κακόν, λοιπόν, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὴν διάθεσιν ποὺ ἐπικρατεῖ στοὺς ἰθύνοντας κύκλους καὶ σ' ὅλην τὴν Κοινωνία μας, τοῦ νὰ ρίχνωνται ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τὰ βάρη συντηρήσεως ὁλοὲν αὐξανομένου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, οὐδὲν χρήσιμον ἐκτελοῦντων ἔργον, εἶναι ὅτι ὁδηγεῖ στὴ χρεωκοπία τῶν ἐργαζομένων καὶ σὲ καθολικὴν πτώχευσιν.

Ἡ παραγωγὴ δὲν πρέπει ἁπλῶς νὰ συντηρῆται. Νὰ βγάζῃ, ὅπως, λέμε, τὰ ἔξοδά της. Ἡ παραγωγὴ πρέπει νὰ κερδίζῃ, ἀφοῦ βγάλῃ τὰ ἔξοδά της. Διότι ἔτσι μονάχα θὰ μπορέσῃ νὰ προοδεύσῃ, ν' αὐξήσῃ τὰ μέσα της, νὰ ἐπεκταθῇ, νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ ἀποδώσῃ καλύτερα καὶ περισσότερα. Ὅταν ὅμως ἔχουνε ὀργανώσει ἔτσι τὴ ζωή μας ὡς Κράτος καὶ ὡς Κοινωνία, ὥστε ν' αὐξάνουμε συνεχῶς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους καὶ νὰ διορίζουμε ὑπαλλήλους, νὰ βάζουμε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τῶν ἐργαζομένων, ὑπὸ διαφόρους μορφὰς εἰδικότητας καὶ προσχήματα, ἕνα σωρὸ ντεμπέληδες καὶ χαραμτζῆδες, καὶ νὰ ὑποχρεώνουμε τὶς παραγωγικὲς τάξεις νὰ πληρώνουν—νὰ μοιράζουν, δηλαδή, μαζὶ μὲ τοὺς πολυποικίλους καὶ ποικιλονύμους αὐτοὺς κηφῆνας τὸν καρπὸ τῆς δουλειᾶς των, τότε φυσικὰ δὲν θὰ μείνῃ τίποτε ποὺ νὰ μοσζευτῇ καὶ νὰ χρησιμεύσῃ γιὰ ν' αὐξήσουν, νὰ προοδεύσουν καὶ νὰ καλλιτερέψουν οἱ ἐργασίες ἢ νὰ κινηθοῦν αὐτὲς ποὺ ὑπάρχουν καλλίτερη καὶ μὲ μεγαλύτερη ἀπόδοση.

***

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κράτος καὶ τὴν ἀγορονομία ὡς ἐποπτεύουσαν ἐπὶ τῶν τιμῶν ἀρχήν. Τώρα ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, ἔχει καὶ αὐτὸ τὶς εὐθύνες του, γιὰ τὸ κατάντημα τῶν προϊόντων τῆς ὑπαίθρου. Διότι ὅσον μεγάλες καὶ ἂν εἶναι οἱ φορολογικὲς δισχέρειες καὶ οἱ δυσχέρειες τῶν μεταφορῶν, στὶς ὁποῖες προσκρούει ἡ κυκλοφορία τῶν προϊόντων, τὸ ἐμπόριο θὰ ἦταν σὲ θέση, ἂν ὄχι νὰ τὶς νικήσῃ ἐντελῶς, τοὐλάχιστο νὰ τῆς ἀμβλύνῃ, νὰ τὶς περιορίσῃ κατὰ πολύ, ἐὰν ἔδειχνε περισσότερο ἐνδιαφέρον καὶ στοργὴ γιὰ τὴν ἐγχώρια παραγωγή.

Τελευταίως πάλιν, μὲ ἀφορμὴ τοὺς περιορισμοὺς τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν δυναμικοτήτων, ἔγινε πολὺς θόρυβος γιὰ τὸ ἐμπόριο, γιὰ τὶς θυσίες του καὶ γιὰ τὴν σπουδαιότητά του. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς περιορισμοὺς τῶν εἰσαγωγῶν, πρέπει πλέον νὰ εἶχαν μάθῃ ὅλοι καὶ πρὸ πάντων οἱ ἔμποροι, ἕνα πρᾶγμα: Ὅτι καὶ ἂν δὲν εἶχε ἐπέμβῃ τὸ Κράτος νὰ τὰς περιορίσῃ, πάλιν δὲν θὰ τοὺς ἦταν δυνατὸν νὰ κάμουν περισσότερη ἐργασία, ἁπλούστατα διότι ὁ περιορισμὸς τῶν εἰσαγωγῶν ἀνταποκρίνεται πρὸς μίαν στερεὰν πραγματικότητα, ὅπως εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τοῦ τόπου μας.

Ἐφόσον τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ βρίσκονται σὲ κακὰ χάλια, πολὺ λίγο ὄφελος θὰ εἶχε τὸ ἐμπόριο καὶ ἂν ἀκόμα δὲν ὑπῆρχε κανένας περιορισμὸς στὶς εἰσαγωγές. Κατὰ συνέπειαν, ὅ,τι λέγεται περὶ θυσιῶν δῆθεν τοῦ ἐμπορίου δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ἀλήθεια.

Ἔπειτα πρέπει νὰ λεχθῇ καὶ κάτι ἄλλο: Ὅτι γιὰ νὰ κινηθῇ τὸ ἐμπόριο δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχῃ εὐχέρεια καὶ ὁμαλὲς συνθῆκες εἰσαγωγῶν. Τὸ ἄξιον τοῦ ὀνόματός του ἐμπόριον, τὸ ἐμπόριο ποὺ ἐκτελεῖ ἀκεραίως τὸν προορισμό του, ὡς λειτουργίας κοινωνικῆς, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀνακαλύπτει ὀγορὲς γιὰ τὴν τοποθέτησι τῶν προϊόντων τῆς χώρας του καὶ τοῦ Ἔθνους του.

Στὴν Ἑλλάδα τὸ ἐμπόριο τοὺς τελευταίους καιροὺς ἔχει χαρακωθῇ στὴν ὄχθη τῆς εἰσαγωγικῆς ρουτίνας. Ἔπαυσε νὰ ἔχῃ δημιουργητικότητα, ἐποίνοιαν, ἐφευρετικὸν πνεῦμα. Ὅταν δὲν διαπληκτίζεται γιὰ τὴν διανομὴ τῶν δυναμικοτήτων ἢ γιὰ τὴν μεταπώλησίν των, ἀσχολεῖται κι' αὐτὸ σὲ καυγάδες μὲ τοὺς παραγωγοὺς ἢ στὴ συγγραφὴ σχεδίων νόμων περὶ ταμείων συντάξεων.

Τὸ πρᾶγμα ὡς ἐνδεικτικὸν παρακμῆς εἶναι ἀποκαρκιωτικόν.

Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ ἔμποροί μας ἂν εἶχαν κατανοήσει τὸ πνεῦμα τῶν καιρῶν καὶ τὶς κατευθύνσεις τῆς οἰκονομίας τοῦ Κόσμου θὰ ἀφιέρωναν ὅλην τὴν δραστηριότητα καὶ ὅλην των τὴν ἐπίνοιαν γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῶν ἐγχωρίων ἀγορῶν καὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ διαθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου σήμερα περισσότερο παρὰ κάθε ἄλλη φορὰ εἶνε συνδεδεμένο μὲ τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν. Ἐὰν δὲν τὸ ἔχουν νοιώσει αὐτὸ οἱ ἔμποροί μας τόσο τὸ χειρότερο γι' αὐτούς. Ἐδὼ ὑπάρχει ἕνας κόσμος ἐργαζομένων Ἑλλήνων στὴν ὕπαιθρο καὶ στὶς πόλεις, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκη ἀπαραίτητο μιᾶς ὀργανώσεως ποὺ θ' ἀξιοποιήσῃ τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας του. Ἂν τὸ ἐμπόριό μας θ' ἀπεδεικνύετο ἀνίκανο γι' αὐτὸν τὸ ρόλο, οἱ Ἕλληνες παραγωγοὶ θὰ βρίσκωνταν ἀναγκασμένοι ν' ἀναζητήσουν ἄλλους τρόπους ἐμπορικῆς ὀργανώσεως. Αὐτὸ φυσικὰ θὰ κατέληγε εἰς βάρος τοῦ ἐμπορίου. Ἀλλ' εἰς βάρος τοῦ ἐμπορίου εἶναι ἤδη τὸ γεγονὸς ὅτι συμφέρει νὰ μεταφέρωνται π. χ. φροῦτα, λαχανικὰ καὶ ψάρια ἀκόμη στὸν Πολύγυρο ἀπὸ τὴ Σμύρνη τὸν Πειραιᾶ, τὴν Θεσσαλονίκη κ λ. π. παρὰ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο, τὴν Κασσάνδρα, τὴν Ἱερισσὸ καὶ τὰ γύρω μας χωριά.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων εἶναι τὸ ἔργον ποῦ δίδει κοινωνικὴν δικαίωσιν στὸ ἐμπόριο. Οἱ ἐμποροί μας ὀφείλουν νὰ τὴν μάθουν καὶ νὰ τὴν ἐνθυμοῦνται αὐτὴν τὴν ἀλήθεια.

Ἡ Ἑλλάα ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες χῶρες τοῦ κόσμου, ὀφείλει νὰ ζήσῃ —ἂν θέλῃ νὰ ζήσῃ— ἀπὸ τοὺς πόρους της· καὶ δύναται εὐτυχῶς νὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτό.

Ἐδὼ ὅμως ἀπαιτεῖται, καὶ γιὰ νὰ εἶναι ἀσφαλὴς καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀπογοητεύεται ὁ παραγωγός, νὰ ὀργανωθῇ ἡ διάθεσις τῶν προϊόντων ποὺ θὰ παράγῃ ὁ τόπος.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον καὶ ὁ προορισμός τοῦ ἐμπορίου, Διότι αὐτό, ὡς φυσικὴ διάμεσος μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, θὰ πείσῃ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν περὶ τῶν μέτρων ποὺ χρειάζονται γιὰ ν' ἀνακουφισθῇ ἡ παραγωγὴ καὶ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ κατανάλωσις, καὶ διότι αὐτοῦ καθῆκον εἶνε νὰ ὑπηρετῇ καὶ τὶς δύο, πρὸς κοινὸν ἐκείνων καὶ αὐτοῦ ὄφελος.

ΓΑΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ

«ΑΤΡΑΞΙΟΝ—ΚΟΤΙΓΙΟΝ—ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ.»

Τὸν γνώρισε μιὰ νύχτα—ἀποκρηά...—
Καὶ μόνο μ' ἕνα βλέμμα της παμπόνηρο
Τὸν τράβηξε κοντά της, μακρυά....
—Γι' αὐτήν, μιὰ «ἀτραξιόν...» Γι' αὐτόν, ἕνα ὄνειρο...—

Τὸν κύτταγε καὶ γέλαγε πολύ..
Σὰν «κοτιγιὸν» τῆς φάνηκε ἀρλεκίνικο·
Μὰ κεῖνον μέσ' στὴ νύχτα τήν τρελλή,
Τὸν πλάνευε τὸ γέλιο της, τσαπίνικο....

Καὶ ἤρθαν οἱ «ἐκπλήξεις» τὴν αὐγή:
Μιὰ νύχτα ὅλη κοντά του—τὸν βρέθηκε...
Ἄνοιξε στὴν καρδιά του μιὰ πληγή,
Καὶ σ' ἄλλην ἀγκαλιὰ—μακρυά του—(βρέθηκε...

Μιὰ νύχτα καρναβάλου, δίχως πλήξεις:
Μὲ «ἀτραξιόν», μὲ «κοτιγιόν», κι' ἐκπλήξεις...»

Λ—ς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προκυρύξεως μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐπισκευῆς Κτιρίου.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπὸ χρον· 8)2)36 προκηρύξεως ὁ Σ.Α.Α.Κ. Πορταριᾶς ἐκθέτει ἐν Πορταριᾷ τὴν 1)3)36 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κτιρίου τοῦ «Ξενοδοχείου» ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπὸ χρον. 8)10)34 μελέτης τοῦ ἔργοδηγοῦ τῆς Μ. Υ. Κ. δρ, 21,000.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν λεπτομερῶν ὅρων τῆς προκηρύξεως κατατεθειμένης εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐν Πορταριᾷ καὶ τῆς 11ης Γεωργικῆς Περιφερείας Χαλκιδικῆς ἐν Ν. Μουδανίοις καθ' ἑκάστην τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Πορταριᾷ τῇ 8)2)36

Α.Κ. Ὁ Πρόεδρος Σ.Α.Κ.
Γ. ΚΟΥΤΖΟΥΧΑΣ

ΡΑΦΕΙΟΝ
"Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ
Ράπτονται Κοστούμια μὲ μηνιαίας δόσεις

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν *Δραχ. 75*

Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς συνδρομητοῦ δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκονομικοῦ μας Διευθυντοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ... ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

Τὸ σύνθημά του εἶναι: «Τὰ πάντα ὑπὲρ πατρίδος». Ἀγωνίζεται, σκοτώνεται, κόφτεται γιὰ νὰ μπορέσει τὸ κράτος νὰ ὀρθοποδήσει, ὁ κόσμος νὰ εὐτυχήσει, νὰ ξαναγυρίσει τὸ ἀρχαῖο μεγαλεῖο, ὁ περιούσιος λαός μας νὰ γίνει δημιουργὸς πολιτισμοῦ ποὺ νὰ θαμπώσει τοὺς ξένους.

Μιλᾶ παντοῦ σὲ γνωστοὺς κι' ἀγνώστους γιὰ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ ποὺ τὸν ἔχουνε κυριόψει. Στὸ τράμ, στ' αὐτοκίνητο, στὴν ἀγορὰ ποὺ πάει νὰ ψωνίσει, στὸ δρόμο, στὸ καφενεῖο. Ἐκεῖ δὰ ποὺ ἀγορεύει καὶ πείθει τοὺς ἀκροατάς του. Κι' ὅμως μ' ὅλα αὐτὰ τρέχει γιὰ τὶς δουλίτσες του. Κι' ἔχει ὁ βλογημένος πολλὲς δικές του δουλιές. Ἀγοράζει καὶ πουλάει οἰκόπεδα, κάνει προμήθειες στὸ στρατό, νοικιάζει δημόσιους φόρους, ἔχει μίζα στὰ χαρτοπαιχτικὰ καζίνα, προμηθεύει ξυλεία καὶ κάρβουνα στοὺς σιδηροδρόμους, τελειώνει δουλειὲς ἐργολαβικὲς στὰ Ὑπουργεῖα, βρίσκεται τέλος πάντων σὲ ἀδιάκοπη κίνηση. Σὲ τελετὲς, σὲ ὑποδοχὲς ἐπισήμων, στοὺς ἀγῶνες καὶ στὶς γιορτὲς στὸ Στάδιο, πρῶτος κι' καλύτερος μ' ἐνθουσιασμὸ ἱερὸ χειροκροτεῖ ὅ, τι βλέπει καὶ δὲν βλέπει. Σὲ συλλόγους σὲ ἑνώσεις, σὲ συνεταιρισμούς, σὲ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα προσπαθεῖ νὰ γίνει φίλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ νὰ προσφέρει τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες του. Στὴν ἐκκλησία τῆς ἐνορίας του εἶναι παντοτεινὸς ἐπίτροπος κι' ἔχει χαρίσει καὶ μιὰ εἰκόνα μ' ἕνα καντῆλι, δείγματα ἀψευδῆ τῆς μοναδικῆς του εὐσεβείας. καὶ γι' αὐτὸ δὲν λείπει ἀπὸ λειτουργία κι' ἀκολουθία—ἂν μποροῦσε, ἂν τὸν ἄφιναν οἱ ἀσχολίες του θὰ πήγαινε καὶ στὸν ἑσπερινό.

Μιλεῖ μὲ σεβασμὸ μεγάλο γιὰ τὸ Κράτος, γιὰ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, γιὰ τοὺς φορολογικοὺς ὑπαλλήλους ποὺ πασχίζουνε καὶ ἱδρώνουνε γιὰ νὰ δώσουν στὴν πολιτεία τὰ οἰκονομικὰ μέσα ν' ἀνορθωθεῖ καὶ νὰ μεγαλουργήσει.

Μὰ νὰ τὸν δῆτε σὰν πρόκειται γιὰ τὸν ἑαυτό του πῶς ὁ ἔξοχος αὐτὸς πατριώτης γίνεται ἄλλος ἄνθρωπος.

Ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια εἶτανε ζητωπόλεμος. Μὰ τὸ παιδί του τὸν φευγάτεψε καὶ κατώρθωσε καὶ τόμπασε στὴ Γερμανία στὴν ἀρχὴ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, μὴ τυχὸν κι' ἂν τ' ὅστελνε στὰ συμμαχικὰ κράτη τοῦ τὸ ἐπιστρατεύαν.

Τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ πηγαίνει στὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ χειροκροτεῖ τοὺς τραυματίες ποὺ φέρνανε τὰ βαπόρια.

Ὅσο γιὰ φόρους κι' ἐπιτηδεύματα ποτὲ δὲν δίνει δήλωσι στὴν Οἰκονομικὴ Ἐφορεία καὶ ξεφεύγει μιὰ χαρὰ γιατὶ ἐμφανίζεται στὰ χαρτιὰ ὡς.... ἄπορος.

Στὰ δημόσια γραφεῖα προσπαθεῖ μὲ γλυκοκουβέντες καὶ δωροδοκίες, μὲ χειραψίες καὶ γνωριμίες, καὶ μὲ χίλια δυὸ πλάγια μέσα νὰ ξεγλυστρᾷ τὶς δουλίτσες ποὺ σκαλώνουν. Δὲν γίνεται λοβιτοῦρα ποὺ νὰ μὴν εἶνε κι' αὐτὸς μέσα. Τὸ γέλοιο δὲν τοῦ λείπει ποτὲ ἀπὸ τὸ στόμα καὶ ἡ μιλιά του γιὰ ὅλους εἶναι ζαχαρένια κολακεία.

Γιὰ ὅλες τὶς μεταβολὲς καὶ γιὰ ὅλα τὰ καθεστῶτα, ἅμα ἐπικρατήσουν, εἶναι ὁ ὑμνητὴς κι' ὁ θαυμαστής τους.

Κατακεραυνώνει τοὺς καταχραστὲς ἂν δὲν πάρει κι' αὐτὸς τὴ μίζα του. Γι' αὐτοὺς ποὺ ἀποφεύγουνε τοὺς φόρους ἔχει δημιουργήσει δική του λέξη. Τοὺς στιγματίζει ὡς «φοροκλέφτες» Καὶ ἡ φιλοδοξία του περιορίζεται σὲ μιὰ ἕδρα στὴ Βουλή. Θέλει νὰ σκαρφαλώσει στὸ Βῆμα γιὰ νὰ κατασυντρίψει τοὺς ἀντιπατριῶτες, ποὺ νοθεύουνε μὲ τοὺς νεωτερισμούς τους τὴ γλῶσσα, τὴ θρησκεία καὶ τὴν οἰκογένεια «τὰ τιμαλφέστερα τῆς πατρίδος στηρίγματα....»

Δὲν γνωρίσατε ἀκόμα κάτω ἀπὸ τὴν προσωπίδα αὐτὴ τὸν αἰώνιο μασκαρᾶ τῆς Ἑλληνικῆς... Πατρίδος; Μὰ δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς τὸν ξεμασκαρέψω γιὰ νὰ τὸν γνωρίσετε. Πότε λέγεται Ζάννας, πότε Καραπαναγιώτης. πότε Μαρῆς καὶ σήμερα Ν. Κανελλόπουλος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἀντων. Μπενάκης ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, Μ. Μαυρομιχάλης πρώην ὑπουργὸς καὶ.... Ἑλλὰς κλᾶψε τὰ χάλια σου.

. . . . . .

Ἑλληνικὲ Λαέ!

Βλέπε τα, ἄνοιξε τὰ στραβά σου καὶ βᾶνε μυαλὸ στὸ ξεροκέφαλό σου...

ΦΟΙΒΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ

ΠΕΡΙ ΤΥΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Ἐγράφησαν πολλὰ εἰς τὸν τύπον διὰ τὴν τελευταίαν τρομερὰν χιονοθύελλαν, ἡ ὁποία ἔπληξε κυρίως τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην. Ἐλέχθη ὅτι, κατόπιν τῶν καταστροφῶν. ποὺ προεκάλεσεν, ἦτο ὁ χειρότερος τυφὼν τῆς τριακονταετίας. Ἰδοῦ ὅμως ὅτι κάποιος παλαιὸς δημοσιογράφος—ξεσκαλίζοντας τὰ παληά του δεφτέρια—ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ τυφὼν αὐτὸς μὲ ὅλας τὰς καταστροφάς του (νεκροὺς, καταρρεύσεις οἰκιῶν, ἐκριζώσεις δένδρων κλπ.) ἦτο μηδὲν ἐμπρὸς εἰς τὸν τυφῶνα τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1922 κατὰ τὸν ὁποῖον μόνον εἰς τὸ Σουατέου τῆς Ἰαπωνίας, ἐφονεύθησαν ἢ ἐξηφανίσθησαν 200.000 ἄνθρωποι.

Ὁ ἴδιος προσθέτει ὅτι ὁ τυφὼν εἶναι τόσον συνηθισμένον πρᾶγμα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὥστε οἱ Ἰάπωνες τὸν ἔχουν προσωποποιήσει, παριστάνοντες τὸ πνεῦμα του ὡς τέρας ποὺ πετᾶ ἐν μέσῳ νεφῶν μαύρης βροχῆς, ἐνῶ φέρει εἰς τοὺς ὤμους του ἕνα γεμᾶτον ἀσκόν.

Κάθε ἡμερίαν θὰ ἐμφανισθοῦν τυφῶνες, πότε εἰς τὸ ἕνα μέρος καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο. Εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ τυφῶνες δὲν εἶναι τόσον συχνοί. Ἐκεῖνη ἡ χώρα ποὺ μαστίζεται ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ἡ Ἄπω Ἀνατολή. Ἐκεῖ εἶναι πολὺ συχνοὶ ἡ δὲ ὁρμή των καὶ συνεπῶς αἱ καταστροφαὶ τὰς ὁποίας προξενοῦν, εἴτε μὲ τὸν δαιμονιώδη ἄνεμον, εἴτε μὲ τὰς κατακλυσμιαίας βροχὰς καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν πλημμύρας, εἴτε μὲ τὰς πλημμυρίδας τῆς θαλάσσης, ἐξαιρτῶνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰς μετεωρολογικὰς συνθήκας.

Εἰς ἕνα βιβλίον τοῦ 1877, φέρον τὸν τίτλον: «Ἡ Ἰαπωνία εἰς τὰς ἡμέρας μας», ὁ εὐρωπαῖος συγγραφεὺς του λέγει τὰ ἑξῆς:

«Δὲν πρέπει κανεὶς ποτὲ νὰ ἀρχίσῃ νὰ περιγράφῃ ἐνώπιον τῶν Ἰαπώνων τὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς «ταιφοῦ, ἑνὸς μεγάλου τυφῶνος. Ἂν δὲν κινήσει τὴν ἐχθρότητά των μὲ τὸ θράσος του, θὰ κινήσει ἀσφαλῶς τὴν δυσπιστίαν των μὲ τὰς ἀφηγήσεις του. Καὶ ὅμως ἡ ἀλήθεια. δι' ἡμᾶς τοὺς ξένους, εἶναι πολὺ κατωτέρα περιγραφῆς, προκειμένου δ' ἕνα τυφῶνα Ἰαπωνικόν. Ποῖος π. χ., ἂν δὲν τὸν εἶδε μὲ τὰ μάτια του, ἠμπορεῖ νὰ πιστεύσει ὅτι ὁλόκληρα κομμάτια τῆς ἀπὸ γρανίτην προκυμαίας τῆς Ὑοκοχόμας ἀνηρπάγησαν καὶ ἐπετάχθησαν ἀρκετὰ μέτρα μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἀφάνταστον μανίαν ἑνὸς κύματος, ἀνιψωθέντος μάλιστα μέσα εἰς ἕναν κόλπον κλειστὸν ἀπὸ ὅλας του τὰς πλευρᾶ; Ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἀνάκτορον τοῦ διοικητοῦ τῆς Ναγκασάκι κατέρρευσεν ἀπὸ τὸν δαιμονιώδη ἀέρα, σὰν νὰ ἦτο ἀπὸ τραπουλόχαρτα, ὅτι ἑκατοντάδες βάρκες ἐπήδησαν τὰς προκυμαίας καὶ... ἐφοιτεύθησαν σὲ κήπους σπιτιῶν; Ὅτι τὰ σχοινιὰ τῶν πλοίων ποὺ ἐσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος, ἐνεφανίσθησαν κατόπιν ξεφτισμένα, σὰν νὰ εἶχαν περάσει ἀπὸ λανάρι μαλλιοῦ;»...

Οἱ τυφῶνες γεννῶνται συνήθως εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν, ὡς τὸν Ἰνδικόν, κάτω τοῦ τροπικοῦ, προχωροῦν δὲ μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Πολλοί, εἰς τὸν δρόμον των, ἀνακρούουν πρύμναν καὶ κατευθύνονται πρὸς τὰ βορειανατολικά, διαγράφοντες μίαν ἔλλειψιν.

Οἱ ἀντικυκλῶνες, δηλαδὴ αἱ ζῶναι ἰσχυρᾶς πιέσεως, παίζουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸν ρόλον φραγμοῦ. Ἀνακόπτουν τὴν πορείαν τοῦ δαιμονιώδους ἀνέμου ἢ τὴν παροχετεύουν καταλλήλως. Αἱ ἰσχυραὶ αὐταὶ πιέσεις, εἰς τὰς ἀκτὰς ἰδίᾳ τῆς Σιβηρίας, κρατοῦν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἀπομακρυσμένους τοὺς τυφῶνας ἀπὸ τὰ Ἀσιατικὰ παράλια, πλὴν τοῦ Ἀνὰμ Ἀλλὰ τὸν Μάϊον, οἱ κυκλῶνες (ἢ τυφῶνες) παρακολουθοῦν τοὺς ἀντικυκλῶνας, ἀποσυρομένους πρὸς βορᾶν, ἡ δὲ τροχιὰ των τότε πέφτει ἐπάνω εἰς τὰ ἄκρα τῶν ζωνῶν ὑψηλῆς πιέσεως, ποὺ σχηματίζονται εἰς τὸν Εἰρηνικόν. Τὸν Ἰούνιον, οἱ κυκλῶνες πυκνοῦνται, ἰδίᾳ ὅμως τὸν Σεπτέμβριον, ὁπότε κατευθύνονται πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμᾶς.

Αἱ βροχαὶ φέρουν οἱ κυκλῶνες αὐτοὶ εἶναι τρομεραὶ. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1911 ἔπεσαν εἰς τὰς Φιλιππίνας νήσους βροχαὶ ὅσαι δὲν πέφτουν ὅλον τὸν χρόνον εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Ἡ Γεωγραφικὴ Ἑταιρεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναφέρει περιπτώσεις ἀπιστεύτους ἄλλων βροχῶν καὶ ἄλλων καταστροφῶν ἀπὸ τυφῶνας. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις της, οἱ συχνότεροι τυφῶνες παρατηροῦνται εἰς μίαν περιοχὴν ἐκτάσεως 14.000.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, τὴν ὁποίαν ὁρίζουν ἀφ' ἑνὸς αἱ νῆσοι Καρολίναι καὶ Μαριάνναι, ἀφ' ἑτέρου αἱ ἀκταὶ τοῦ Ἀνὰμ, ἡ Κορέα καὶ τὸ κέντρον τοῦ Ἰαπωνικοῦ ἀρχιπελάγους.

Αἱ καταστροφαὶ ποὺ προκαλοῦνται εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς εἶναι ἀφάνταστοι εἰς ἡμᾶς τοὺς Εὐρωπαίους.

Ἂς μὴ παραπονούμεθα, λοιπόν, διὰ τὰς προχθεσινάς.... μικροκαταστροφὰς τῆς φθερᾶς χιονοθυέλλης. Ἔχει καὶ χειρότερα.

ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθμὸς 7688

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πολυγύρου Ἀριστείδης Ἀνδρέα Τσανάκας.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Ἐπισπεύσει τοῦ Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου, ἐμπόρου κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Φιλλίππου Ι. Τσίγγα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δυνάμει τοῦ ὑτ' ἀριθμὸν 3558 ἐνυποθήκου δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Σωτ. Β. Παπαδήμα, Α) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 45.000. Β'.) διὰ τόκους τούτων μέχρι τῆς ἐπιταγῆς (4 Ἰανουαρίου 1932) δραχμὰς 11,700, καὶ Γ'.) δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς ἐν γένει δραχμὰς 700 ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 57.400 καὶ ταύτας πάσας νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως θέλει ἀναγκαστικῶς ἐκπλειστηριασθῇ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 15 δεκάτην πέμπτην Μαρτίου 1936 ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας ἐν Πολυγύρῳ τοῦ Δήμου Πολυγύρου καὶ ἐν τῇ πρὸ τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Σφυρῆ, πλατείᾳ, συνήθεις τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ μία οἰκία τοῦ προρρηθέντος ὀφειλέτου, κειμένη ἐν Πολυγύρῳ κατὰ τὴν συνοικίαν «Καλαντζίδικα» διώροφος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ πέριξ οἰκοπέδου καὶ λοιπῆς περιοχῆς, τῶν ἐν τῇ περιοχῇ δένδρων παντὸς εἴδους, ὅσων καὶ ἂν ὦσιν, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ἐν γένει συνορεύουσα μετὰ τῆς περιοχῆς της γύρωθεν μὲ δρόμον οἰκίαν καὶ περιοχὴν Ἰωάννου Βασιλάκη, Μάνθη Ρόκου, κῆπον Γ. Συργιάννη καὶ οἰκίαν καὶ περιοχὴν Αἰκατερίνης χήρας Ι. Τσίγκα, ἐκτιμηθεῖσα δὲ κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν 100.000.

Ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας ὑφίστανται πλὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐπισπεύδοντος πρώτης ὑποθήκης καὶ ἕτεραι δύο ἐγγραφαὶ ἤτοι ὑποθήκης ὑπ' ἀριθμὸν δύο ὑπὲρ Νίκου Μήτσιου, κατοίκου Ἀρναίας διὰ δραχμὰς 25.500 καὶ προσημείωσις ὑπὲρ Βασ, Ττίγγα διὰ δραχμὰς 6009. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος μετὰ τρεῖς ἀναστολὰς, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 157]1935 πράξεως τοῦ κ, Προέδρου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ πρωτοδικῶν ἐπαναλαμβάνεται ἤδη ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του ὡς ἄνω μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει. Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν 25.000 δραχμῶν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τά πλείω προσενεγκόντα, συμφώνως τῷ νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, γενησομένου ἄλλως εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμοῦ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος δικαιώματα καὶ οἱ διάφοροι νόμιμοι φόροι βαρύνουσιν τὸν ὑπερθεματιστήν, ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὴν ἐλλιπῆ περιγραφὴν τοῦ ἀκινήτου καὶ τὴν διεκδίκησίν του ὑπὸ τρίτων. Ἐγένετο ἡ παροῦσά μου σήμερον τὴν 18ην δεκάτην ὀγδόην Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου 1936 ἔτους ἡμέραν Τρίτην ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Χρίστου Ι. Μπανάβα καὶ ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου πρὸς βεβαίωσιν,

Ὁ Συμβολαιογράφος Πολυγύρου

(Τ. Σ.) ΑΡΙΣΤ. Α ΤΣΑΝΑΚΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΡΝΑΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἀποφοιτήσαντες τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ τὸ σχολικὸν ἔτος 1931—32 ἕως 1934—35 ὅπως προσέλθωσιν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ἐν Βασιλικοῖς τὴν 1ην Μαρτίου 1936 ἡμέραν Κυριακὴν πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τῆς μελλοντικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως.

Ἐπιτροπὴ ἀποφοίτων

Ἀ. Ταρέλλας, Ἀλ. Ἀρχόντου

Δημ. Βούλγαρης, Ι. Κ. Λογοθέτης

ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΕΤΕ ΑΠΟ ΤΑ

ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

θὰ θεραπευθῆτε φθηνὰ καὶ εὐσυνείδητα στὸ Ὀδοντιατρεῖον τοῦ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΙΑΤΡΟΥ

Ἐν Πολυγύρῳ

μὲ ἐντελῶς ΔΑΓΚΑΣ ΤΙΜΑΣ.

Ἐξαγωγαὶ ὀδόντων ἀνώδυνοι. Σφραγίσματα, οὐλίτιδες, κορῶνες, ὀδοντιατρικαὶ ἐργασίαι μὲ ἐντελῶς λαϊκὰς τιμάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Κοστοῦμι Ραπτικὰ μὲ πρώτης τάξεως ὑλικὰ δραχμὰς 580.

Κουστοῦμι γύρισμα ἄνευ γυλέκου δρχ. 190.

Παλτὸ γύρισμα δραχ. 200.

Ἐργασία ἐπημελημένη. Παράδοσις ταχεία.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΦΩΝ. ΙΩ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΚΑΨΑΛΗ 9 ΑΘΗΝΑ

ΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

ΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

ΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι οὐσιωδῶς παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων Ταξιάρχου καὶ Βραστῶν·

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ κ. ΜΕΣΗΜΕΡΗ

Ἡ κατὰ τὸν νόμον 6320 παραχώρησις τῆς νομῆς Δημοσίου δάσους εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν, καὶ οὗ αἱ πρόσοδοι καθ' ὡρισμένον ποσοστὸν περιέρχονται εἰς τὸ δημόσιον δὲν μετέβαλε τὴν ἰδιότητα τοῦ δάσους ὡς δημοσίου καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου δάσους ἐξυπηρετουμένων προνομιακῶς ἀναγκῶν τῶν περιοίκων περὶ ὧν εἰδικῶς προέβλεψεν ἡ δασικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν ἀτελῆ ἢ ἐλαττωμένων τελῶν δασικῶν προϊόντων.

Οὐδὲ δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν νομοθέτην ἡ πρόθεσις ἵνα διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς στερρήσῃ τῶν αὐτῶν δικαίων τῶν ἀσκουνένων ἐπὶ τουρκοκρατίας ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν ἐγγὺς καὶ πέριξ χωρίων καὶ ἐναντίον νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς εἰς κατάστασιν ἀποκλείουσαν τὴν πλήρωσιν ἀτομικῶν των ἀναγκῶν.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀμφιβάλῃ τις ὅτι τὸ ἐκπονούμενον ἑκάστοτε διαχειριστικὸν σχέδιον δέον νὰ προβλέπῃ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ἀναγκῶν.

Ὁ νομικὸς Σύμβουλος
ΜΕΣΗΜΕΡΗΣ

Ὁ κ. Βασιλικὸς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναχωρεῖ καὶ αὖθις εἰς Ἀθήνας κληθεὶς ἐπειγόντως παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. Τσαλδάρη.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. 21.— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν ὑπασπιστῶν του ἀνεχώρησε διὰ τοῦ εὐδρόμου «Ἕλλη» διὰ Πρέβεζαν, ὅπως παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ καταλήψει τῶν Ἰωαννίνων. Τὴν «Ἕλλην» τιμῆς ἕνεκεν συνοδεύει καὶ ἓν ἀντιτορπιλικόν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ φθάσῃ εἰς Πρέβεζαν αὔριον την 7ην πρωϊνήν. Θὰ παραμείνῃ εἰς Πρέβεζαν μέχρι τῆς 8ης π. μ. δι' αὐτοκινήτου δὲ θὰ φθάσῃ εἰς Ἰωαάννινα περὶ τὴν 11ην πρωϊνήν. Θὰ παρακολουθήσῃ τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ θὰ παραστῇ εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ληφθείσας σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ προετοιμαζομένη τόσον ἐν Πρεβέζῃ ὅσον καὶ εἰς Φιλιππιάδα, ὁ πόθεν θὰ διέλθῃ ὁ Ἄναξ καὶ Ἰωάννινα ὑποδοχὴ προμηνύεται παλλαϊκή. Ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Ἠπείρου κατερχόμενος εἰς τὰς ἀνωτέρω πόλεις καὶ καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν θὰ ὑποδεχθῇ τὸν Βασιλέα.

Ἡ Α. Μ., συνοδευόμενος πάντοτε ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς ἀκολουθίας του, θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας τὴν Δευτέραν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

περιφρονεῖ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐπάλαισαν διὰ τὰς ὑποθέσεις του, διὰ τὴν ἐλευθερίαν του.

Εἶναι αὐτὴ ἡ συνήθης ἱστορία ὅλων τῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν θυσίας εἰς τὸ Κράτος αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀγνοεῖ συστηματικῶς αὐτοὺς καὶ ἐνθυμεῖται μόνον τοὺς ἐπιτηδείους καὶ τοὺς τυχαρπάστους.

Ἂς πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πεῖναν οἱ πτωχοὶ Μακεδονομάχοι. Ἀρκεῖ ὅτι ζοῦν καλὰ οἱ βαθύπλουτοι κλέφτες Μαρῆδες, Κανελλόπουλοι καὶ συντροφία των.

ΚΥΝΙΣΜΟΣ

Αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες «Καθημερινὴ» καὶ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἤνοιξαν μεταξύ των φοβερὸν καυγᾶν διὰ τὸ ποῖον Κόμμα φταίει διὰ τὴν μὴ γενομένην εἰσέτι στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς.

Δὲν νομίζουν αἱ καλαὶ συνάδελφοι ὅτι θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ μὴ σπαταταλοῦν τὴν πολύτιμον μαχητικότητάτων εἰς ζητήματα κομματικῶν διενέξεων, ἀλλὰ —ἀναλογιζόμεναι τὴν φρικτὴν θέσιν τῶν σεισμοπαθῶν— νὰ συντονίσουν τὰς προσπαθείας των καὶ τοὺς ἀγῶνας των διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν συντομωτέραν ἀποκατάστασιν τῶν δυστυχῶν θυμάτων τῶν σεισμῶν τοῦ 32, τὰ ὁποῖα δεκατίζονται καθημερινῶς σκληρότατα, ἐπὶ μίαν τετραετίαν τώρα, ἀπὸ τὸς καιρικὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὴν κρατικὴν ἀκηδείαν;

Εἶναι, τὸ ὀλιγώτερον, ἀνευλάβεια καὶ κυνισμὸς νὰ παίζουν τὰ ὄργανα τῶν λαϊκῶν διεκδικήσεων —ὁ τύπος— ἐπὶ τοῦ ἀσπαίροντος σώματος τῶν δυστυχῶν σεισμοπαθῶν.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἡ ἀπεργία τῆς συμπαθοῦς τάξεως τῶν αὐτοκινητιστῶν εὗρε σύμφωνον καὶ σύμμαχον ὁλόκληρον τὴν κοινὴν γνώμην τῆς χώρας. Ἡ ἀδικαιολόγητος κατὰ ἕξ δραχμὰς αὔξησις τῆς τιμῆς τῆς βενζίνης καὶ ὁ ἀπηνὴς διωγμός, τὸν ὁποῖον τοὺς ἐκήρυξαν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, πρὸς εἴσπραξιν καθυστερουμένων ἐνταλμάτων, ἔφεραν εἰς πραγματικὴν ἀπόγνωσιν τὴν πολυπληθῆ αὐτὴν τάξιν βιοπαλαιστῶν, ἥτις σκληρότατα μοχθοῦσα μόλις κατορθώνει νὰ κερδίζῃ ἕνα ξεροκόμματο διὰ τὴν οἰκογένειάν της.

Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὰ δικαιότατα αἰτήματα τῆς συμπαθοῦς τάξεως τῶν σωφὲρ. Ἔχει στοιχειώδη ὑποχρέωσιν τὸ Κράτος νὰ μὴ ἀφήσῃ ἔκθετον ἕνα ὁλόκληρον κόσμον πτωχῶν βιοπαλαιστῶν εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς αἰσχροκερδίας. Καὶ ἔχει ἀκόμη ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰ ὄργανά της ὅπως παύσουν τὸν συστηματικὸν αὐτὸν διωγμόν καὶ νὰ σύρουν εἰς τὰς φυλακὰς πτωχοὺς ἐπαγγελματίας δι' ὀφειλὰς αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ εἶχον χαρισθῇ ἤδη.

Οἱ Αὐτοκινητισταὶ πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν πλήρως, διότι τὸ δίκαιον εὑρίσκεται μὲ τὸ μέρος των καὶ διότι ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία παρακολουθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας τὸ ζήτημά των αὐτὸ καὶ τὸν ἀγώνα των.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Εἰς τὸ τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος ἀνεπτύχθη πρότασις τοῦ προέδρου αὐτοῦ περὶ ἐκπονήσεως πολυετοῦς προγράμματος τεχνικῶν ἔργων πάσης φύσεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθοῦν ὑπὸ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ ἰσχυροῦ.

Ἡ πρότασις αὕτη, κατ' ἀρχήν, πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ ὅλους ὅσοι κατανοοῦν τὴν μεγίστην σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ διὰ τὴν ἐνγένει πρόοδον της ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιακῶν ἔργων.

Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ἄλλως τε ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοιούτου προγράμματος μεγάλης ἐκτάσεως θὰ εἶχεν ὡς ἄμμεσον συνέπειαν τὴν πλήρη καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας, πείθει ὅτι πρέπει τὸ Κράτος νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του σοβαρῶς τὴν πρότασιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν νὰ συζητήσῃ εὐρέως καὶ νὰ τὴν ἐγκρίνῃ.

ΑΚΑΤΑΝΟΜΑΣΤΑ ΟΡΓΙΑ ΚΑΛΟΓΗΡΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΤΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΕΙΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 22. (Φεβρουάριος.) Ὑπὸ ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας συνελήφθη χθὲς ὁ Μιχ. Πολίτης ἢ Ἄγγελος Παπουτσῆς ἐκ Πάρου, πρώην καμαρότος, κατηγορούμενος ὅτι ἔκλεψεν ἐκ τοῦ ἐρμαρίου τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Φιλοθέου 3.600 δραχ, μίαν τραπεζιτικὴν ἐπιταγὴν ἀξίας 10.000 δρ. καὶ ἓν περίστροφον. Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἀτμοπλοϊκῶς εἰς Πειραιᾶ.

Οὗτος ἐξεταζόμενος ὡμολόγησε τὴν κλοπὴν ἰσχυρισθεὶς ὅτι τὴν διέπραξε διὰ λόγους ἐκδικήσεως.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ κρατουμένου, εὑρισκόμενος εἰς Πειραιᾶ εἰς τὸ καφενεῖον «Κέντρον» ἐκλήθη ὑπὸ τῶν μοναχῶν Κοσμᾶ καὶ Εὐθυμίου, τοὺς ὁποίους ἐγνώρισεν ἐκεῖ, νὰ μεταβῇ εἰς Ἅγ. Ὄρος καὶ νὰ ἐργασθῇ εἰς βενζινόπλοιον ἀντὶ μηνιαίου μισθοῦ 900 δραχμῶν.

Οὗτος ἐδέχθη καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλληνὶς». Ἀπεβιβάσθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Δάφνην καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς τὴν μονὴν Φιλοθέου ὅπου τὴν δευτέραν νύκτα ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν περιστρόφου καὶ πελέκεως ἐβιάσθη ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω προστατῶν του. Ἔκτοτε καὶ ἐπὶ 11 ἡμέρας ἐβιάζετο συνεχῶς ὑπὸ δεκαπεντάδας μοναχῶν, οἵτινες τὸν εἶχον κλειδώσει εἰς τι κελίον.

Ἀφοῦ ὑπέφερε τὰ πάνδεινα ὁ Πολίτης εὑρὼν εὐκαιρίαν διέρρηξε τὸ κελίον διὰ πελέκεως καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. Μετὰ ὀκτήμερον πορείαν ἔφθασεν εἰς Ἱερισσὸν καὶ ἐκεῖθεν διὰ βενζινοπλοίου ἀνεχώρησεν εἰς Ἅγιον Νικόλαον.

Κατὰ σειρὰν δὲ ἐπεσκέφθη τὴν Ὁρμύλιαν, Πολύγυρον καὶ ἀφίκετο εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου συνελήφθη.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία θὰ διατάξῃ ἰατρικὴν ἐξέτασιν τοῦ Πολίτη.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ὑποδιοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἀρναίας πρὸς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ἀνεφέρθη ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας θεομηνίας ἡ κτηνοτροφία τῆς περιφερείας του ὑπέστη περὶ τὰς 200.000 δραχμὰς ζημίας.

τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ μὴ δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη, οὐδαμῶς αἴρει τὰς εἰς βάρος τῶν σεισμοπαθῶν γενομένας ἀδικίας τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον καὶ τὸ διὰ τοῦ ἰδίου νόμου προβλεπόμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν «δάνειον καὶ κρατικὴ ἀρωγὴ» εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκὴς.

Διὰ τὴν ἀγνωριστοποίησιν τοῦ νόμου τοῦ ἰδικοῦ μας ἃς εἴπωμεν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπ' ὄψει των οἱ ἐνδιαφερόμενοι σεισμοπαθεῖς, διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Δεκάζον, μὴ δυνάμενον δυστυχῶς λόγῳ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ χαρακτῆρος τῆς Κυβερνήσεως, ἧς μετέχει νὰ λάβῃ οἱανδήποτε ἀπόφασιν ἱκανοποιοῦσαι τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν σεισμοπαθῶν, εὐλόγως διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀκηδείαν τῶν διαφόρων ἁρμοδίων.

Οἱ συμπατριῶται μας, τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ὁποίων πλήρως συμμεριζόμεθα, δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλουν ὅτι ὅπως μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνοικοδόμησεως κατὰ τρόπον ἐξυπηροῦντα τὸ συμφέρον τῶν σεισμοπαθῶν. Ἀναμένομεν τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως (ἐὰν σχηματισθῇ τοιαύτη) διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν ἀποτελεσματικῶς ἐφ' ὅλων τῶν γενικῶν ζητητάτων τοῦ νομοῦ μας καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνοικοδομήσεως.»

Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

Ὁ κ. Βασιλικὸς μᾶς ἐτόνισε πε[illegible] ὑπολείπονται 504 νέαι οἰκίαι εἰς ἃς θὰ γείνῃ ἔναρξις μὲ τὴν νέαν οἰκονομικὴν χρῆσιν.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐπεσκευάσθησαν κάτω τῶν χιλίων δραχμῶν οἰκίαι 3647 καὶ ἄνω τῶν χιλίων δρ. 1477 οἰκίαι. Ὑπολείπονται πρὸς ἐπισκευὴν κάτω τῶν χιλίων 422 οἰκίαι, εὑρίσκονται δὲ ὑπὸ ἐπισκευὴν ἄνω τῶν χιλίων δρ. 1956 οἰκίαι μένουν πρὸς ἐπισκευὴν 719 οἰκίαι.

ΤΟ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΔΑΣΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΒΡΑΣΤΩΝ.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ νόμου παραχωρηθὲν δάσος τῆς Κοινότητος Ταξιάρχου ὁ κ. Βασιλικὸς μᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ζωτικώτατον τόσον διὰ τὴν κοινότητα Ταξιάρχου ὅσον καὶ διὰ τὴν Κοινότητα Βραστῶν πάντοτε μᾶς ἀπησχόλησε ζωηρῶς. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας μας προεκλήθη ἡ κάτωθι γνωμάτευσις τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Μεσημέρη, ἥτις θέτει κάποιον φραγμὸν εἰς τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μόλις ὡς σχηματισθῇ πολιτικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐνεργήσωμεν πᾶν ὅ τι εἶναι ἐνδεδειγμένον καὶ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀκόμη ἐκ τοῦ δάσους τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφόσον, ἐκ